

L'Esquellot

PUBLICACIO HUMORISTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Redacció i Administració: Rec d'en Puig

Preu: 20 cèntims

Granollers, 2 de Juliol de 1933

Trimestre, 1 pta.

LES REVETLLES D'AQUEST ANY

St. Joan, St. Pere i St. Pau a Granollers

En mig d'un temporal desfet, arriba el senyor don Sant Joan i organitza revetlles a tot arreu

El divendres, dia 23, mentre prenem el vermut a can "Quirico" tot comentant el que ha arribat a ploure, es va rebre un "cable" redactat en els següents termes:

"Esta noche llegaré Granollers. Organicen verbenas

Casino, Unión, Alhambra y similares. Avisen señoritas Iglesias, Carreras, Gelabert i Oliveras ocupen puestos correspondientes. Saludos afectuosos. San Juan." — (Rubricat. Hi ha un segell que diu: "Corte Celestial". Negociado de verbenas."

Comencen els preparatius de les revetlles i acaben els preparatius de les revetlles

Immediatament començaren els preparatius de les revetlles i desseguida s'acabaren.

A La Unió Liberal instal·laren un quiosc andalús que eridà molt

patenció dels andalusos residents a Granollers, que reslaren sorpresos davant la nova modalitat de quioscos andalusos.

En el Casino es vegeren negres per a guarnir el saló-café, perquè En Lassús encara es trobava a Venècia, des d'on comunicà que no tornaria fins que estessin acabats de preparar els preparatius que es preparaven. La festa tingué lloc al café perquè el temps no va permetre que es fes al saló-teatre.

A L'Alhambra solament hi anaren els músics, els quals guanyaren dos punts en la classificació, que els varen ésser concedits per l'àrbitre, per incomparecència del públic.

Sant Joan parla amb l'Alcalde i li manifesta el seu agraïment

Una vegada acabades les revetlles, Sant Joan es dirigí a l'Ajuntament i manifestà a l'Alcalde el seu agraïment per les facilitats que se li facilitaren, Es va dolre de que en el transcurs de les revetlles no es fes quasi

cap prometatge i va deixar entreveure que, de continuar així, suprimiria les revetlles, perquè això de la nit de l'amor va resultant un mite.

En mig d'altre temporal desfet, arriba el Sr. D. Sant Pere i organitza una revetlla en el Casino

En el tren de Girona de dos quarts de deu del vespre, dimecres arribà Sant Pere. Tot seguit anà a l'hotel Europa a deixar l'equipatge. A l'estació l'esperava una multitud que l'acompanyà fins a l'hotel i d'allà al Casino, on parlà amb el

President, donà ordres i començà la festa.

També arriba Sant Pau, però ningú no en fa cas

En el mateix tren que vingué Sant Pere, arribà Sant Pau en un modest vagó de tercera, i en veure que ningú no en feia cas, es dirigí a la Fonda Prat i es ficà al llit sense sopar i maleint la seva mala sort. Hom tem que reaccioní i organitzi una vetllada basca al Foment de la Sardana.

Sant Cristòfor no vindrà enguany a Granollers

Sabem que el Sr. Sant Cristòfor no vindrà aquest any a Granollers i que en la festa del dia 9 el representarà el President de la Unió de Xòfers. — DIACOLÓN.

— On va?... On va el senyor Quim?...

— Ja ho pot veure: «de verbenas».

P. REPUBLICA, 27. GRANOLLERS

REPUBLICA

STUDI E. GIOVENCO

LYBRIFICANTS "AGUILA AUTOLEO"

VDA DE M. BRUGAROLAS

B-12

AGUILA AUTOLEO
Vda M. BRUGAROLAS
BARCELONA

BARCELONA

AGENT
PER A
GRANOLLERS I COMARCA

PERE JORDA

CONFITERIA I PASTISSERIA

LLUIS DR. ROBERT

TIRVIÓ 11-13 TELEFON 1

A PALMA BAR

24 i el PIUJOL

Sembla que del nostre Hospital i Asil en va desaparèixer, fa pocs dies, un mort que es féu escàpol sense permís de ningú i fins sense acomiadar-se.

Hom creu que es tractava d'un mort bastant viu.

Ja hem begut oli!... **Oli Gambús.**

L'Orfeo Granollerí ha estat dos dies a Saragossa. Foren molt ben atesos i la conllevancia anava a raig fet. Els donaren un banquet, i, naturalment, el senyor Mitjà s'aixecà a donar les gràcies. Començà fent-ho en castellà, però al cap d'una estona de patir i de fer patir i quan ja no sabia com sortir-se'n, finí el seu discurs en català i de la següent manera:

—Bueno, vaja, ja n'hi ha prou.

Malgrat tot, fou molt aplaudit... pels orfeonistes.

Seguint l'exemple de l'Orfeo, al carrer Prat de la Riba s'hi està construint una casa triangular. Tothom creu que, degut a això, la taula, el llit, les cadires, els ganivets i fins i tot les criatures, haurien d'ésser triangulars. Nosaltres no podem assegurar-ho, però sí direm que un dels nostres redactors va preguntar al pare de l'amo:

—I allí al fons, on l'angle és més agut, què hi posaran?

—Allí? — contestà amatent, el bon home. — La cag...

En el veí poble de La Roca, que cada dia que passa forma més part dels contorns de Granollers, el Jutjat municipal va veure's-en de verdes i de madures per procedir al llançament d'un bon home que tenia per tot capital un exuberant rusc d'abelles. Encara que el Jutjat volia començar per treure la calaixera, el llit i les cadires, ell s'entossudí en donar-los el rusc. Distretament, però, no es recordà de treure'n abans les abelles i aquestes feren de les seves picant a tort i a dret als representants de la justícia. Sabem que hi ha més d'una galta i clatell inflats. Es el que després deia el bon home: *Als embargés, picotades.*

Sort, sort, que hi ha **Oli GAMBÚS!**

En Sanz i en Garí es van jugar deu pessetes. El primer que el campió d'Espanya de futbol seria el Madrid i el segon que ho seria l'Atlètic. Això no té cap gràcia; però encara en té menys, sobre tot per a En Garí, que després d'haver guanyat l'Atlètic no ha vist ni veurà les deu endoles. Amb la seva bona fe encara dirà:

—Veus?, si jo hagués perdut, les hi hauria donat.

Escarbat, bum, bum...

Posa **Oli Gambús** al llum.

Assumptes d'Hisenda

Agència Administrativa

Carrer Sant Roc, 10-1.er

F. SALA I TORRAS

Fa pocs dies el senyor Font, possible ministre d'Economia, va donar una festeta a casa seva amb motiu de posar de llarg una de les seves xamoses filles. Amenitzava la festa un quartet format pels senyors Calvet, Fontdevila i Tapias.

Gent mal intencionada ens digueren:

—Es clar; com que aquests dos últims treballen a la casa... M'enten?... Ja sabien el que es feien, vostès, quan li donaren la cartera d'Economia, ja!...

Salut, pessetes, i... **Oli Gambús.**

El senyor Hurtado, si no és de Les Franqueses mereix ésser-ho. Mai hauriem pogut creure que a la seva edat i amb aquella esplèndida caracterització de senyor Hurtado que m'en llua, es pogués ésser tan pàvero. Es a dir, que gràcies a ell es va resoldre la crisi. Eh? Creu-te-ho, que aniràs en auto.

Estem asseguts a la terrassa de l'Hotel Europa, passa un «Coro» pel davant, i saluda tres vegades amb la senyera.

Els mal intencionats, — que sempre n'hi ha, — deien que ho feien perquè En Paco els donés més bon dinar,

Fins al cap d'una estona ningú no es va donar compte que a la façana de l'Europa hi ha la placa que dona nom al carrer d'En Clavé,

I així quedà tot explicat.

—Pa amb oli?

—Sí, però amb **Oli Gambús.**

Alentorn del possible ministeri que donàvem en el número passat s'hi han fet molts comentaris.

Uns, el trobaven massa de dretes, altres, massa esquerrà. Tothom, però estigué d'acord que els individus estaven encertats en llurs «carteres».

El nostre volgut confrare en humorisme «Terra Vallesana» diu en la portada que també publica esqueles. Amb tota la bona fe de companys de fadigues,

li aconsellem que ho treguin. Sinó, serà horrorós assistir al següent diàleg entre el futur *fiambre* i la família:

—Quan surt «Terra Vallesana?»

—D'ací dos dissabtes. Aguanta una més, perquè si no, no et podem publicar l'esquela i ens faràs quedar malament.

—Ai, Déu meu!, amb les ganes que tinc de morir-me, i té, ara espera't dugues setmanes més...

Ja veuen, doncs, que s'imposa el treure-ho.

Darrera la porta hi ha un fus, s'ha acabat i... **Oli GAMBÚS.**

Els nostres orfeonistes, a Saragossa, anaren a fer beguda en una casa *non-sancta* la mestressa de la qual és catalana: Això despertà les fibres patriòtiques dels nostres cantaires, que prengueren una copeta de conyac cada un. Tot va anar bé fins l'hora de pagar. Per cada copa, aquella catalana d'allengde l'Ebre els feu puginar cinc pessetes.

Des de llavors no volgueren res amb les paisanes i es dedicaren a la producció indígena, que ho feien força bé i era més econòmic.

No hi ha res!... No hi ha res com els **Oli Gambús.**

Contribucions : Cèdules Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.er **F. SALA I TORRAS**

La relliscada

Novel·la original de ROMANÍ

Publicació exclusiva de L'Esquellot Prohibida la reproducció
(CONTINUACIÓ)

...el senyor Rafelet i el senyor Manelet es miraren fit a fit. El soroll que feia la cocktelera, en ésser sacsejada, els martellava el cervell. Es tornaren a mirar fit a fit, potser no tant fit a fit com abans, però vaja, força sí. El senyor Manelet s'anava tornant vermell; la ira li pujava a la cara i una forta excitació nerviosa s'anava apoderant d'ell. La tragèdia començava a planar damunt d'aquella casa, fins aquell moment tan tranquil·la.

En Rafelet, bon amic com era del senyor Manelet, feia tots els possibles per consolar-lo.

—Pobre Manelet, com et compadeixo! Mira que tens una dona que, vaja, es pot ésser poca-vergonya i Messalina, però tant, no hi ha dret! Enganyar-me a mí, a mí, que sóc el teu millor amic, i l'únic, per tant, amb qui ella t'hauria d'haver fet el salt!... Ja és veritat, ja, que les dones i els duros sevillanos són el més fals de la terra.

El senyor Manelet, davant les paraules del seu bon amic, s'asserenà. Comprengué la tempesta que en aquells moments agitava el mar de les passions en el pit del seu amic més fidel—d'aquest «amic més fidel» que tot home casat que s'estimi procura adquirir o llogar a bon preu perquè suporti amb ell les penes de la creu matrimonial—i li digué:

—Rafelet, ja som a Sans!

—No, Manelet; som a Granollers.

—Calla! Quan jo dic que som a Sans, som a Sans. Tú, com amic més fidel, ja sé que m'has de treballar la dona. M'en faig càrrec. És la teva obligació i tens de complir-la. Però, això hauria durat fins que jo us hauria atrapat *infra-ganti*. Tractant-se de tú, del meu amic més fidel, sé perfectament quina hauria estat la meua actitud en el moment de sorprendre't; però ara vaig venut, no sé amb quina cara presentar-me davant la meua dona. El que en aquests moments em deu enganyar amb ella, no és el meu amic més fidel, perquè el meu amic més fidel ets tú. Comprends, ara, el meu turment? Quan la dona t'enganya amb un home que no és el teu amic més fidel, què tens de fer? Ah, Déu meu, ajudeu-me!... Veus com tenia raó, quan deia que ja érem a Sans?

En Rafelet comprengué les raons del senyor Manelet.

—Manelet —li digué— el que em demanes és de difícil resposta. Jo, com amic teu més fidel, sé també la meua obligació en el moment en que ens hauries atrapat; però en aquest cas tampoc sé quin té d'ésser el teu comportament. De totes maneres crec que ho podrem resoldre. Ací, a Granollers, hi ha aficionats al teatre, i com que això acostuma a passar a les comèdies, algun d'ells pot dir-nos el que tens de fer. Mira, podem anar a consultar-ho a l'Arnau, a l'Amador, a en Gurri o bé a en Masó.

El senyor Manelet respirà satisfet.

—Tens raó, ho consultarem a en Gurri, el director de «Terra Vallesana».

I baixa rem corrents l'escala seguits pel soroll de la cocktelera que continuava essent remenada...

...Que l'Orfeo Granolleri s'ha convertit en una olla de grills.

...Que l'olla també és triangular.

...Que el conseller senyor Busquets va dir que d'ací dos mesos ja no existiria. (L'Orfeo, eh?..)

...Que mentre es facin excursions hi haurà orfeons, diem nosaltres.

...Que l'Alfons Masó continua portant clavells al trau de l'americana.

...Que el Dia de la Mare és lluny.

...Que al camp d'herba del Granollers S. C. més d'un hi voldrà «pasturar».

...Que ja direm qui seran els afortunats.

...Que al miting del P. C. R. S. T. U. V.. quan els oradors deien que eren esquerrans, més d'un dels que seien a la presidència arrufava el nas.

...Que fins avui l'únic que es pot arrufar és el nas.

...Que el nou Opel és una delícia.

...Que corresponem a la salutació que ens havia d'haver adreçat «Terra Vallesana».

...Que ja ens vagarà de barallar-nos-hi.

...Que el dia que publiquin la primera esquila els farem un regal.

...Que els capellans arriben tard als enterraments.

...Que els morts se'n queixen.

...Que el rellotge del campanar va atrassat.

...Que al número passat de L'ESQUELLOT li varen sortir els morats.

...Que ho diem per si no se n'havien adonat.

...Que En Domènec Maynou s'ha promès amb la Rosita Cladellas, de Can Ruixó.

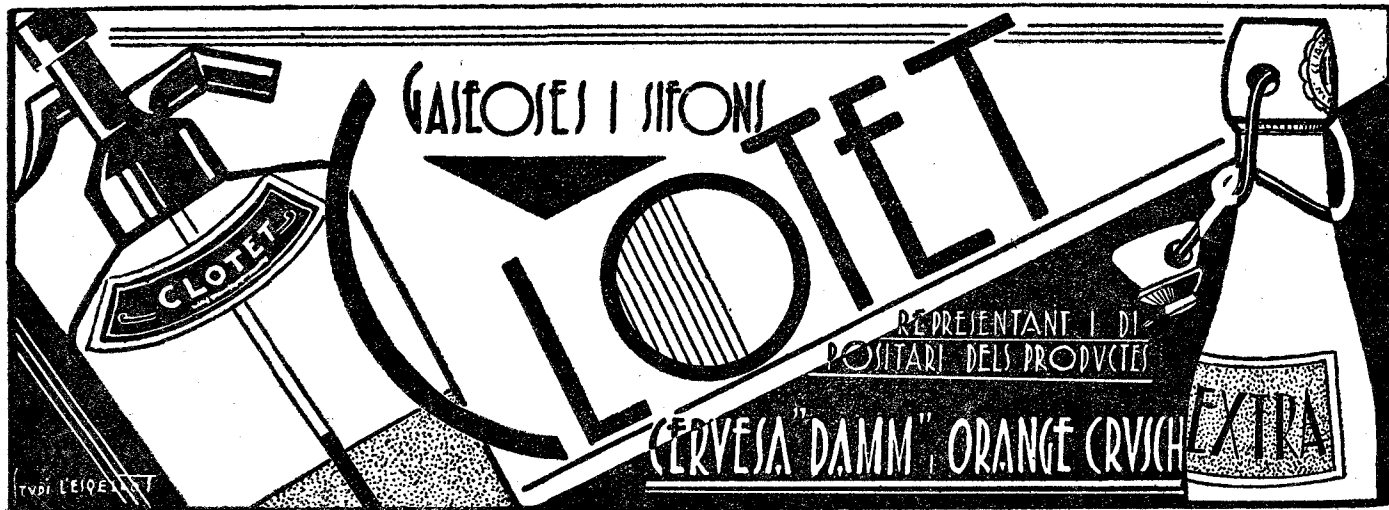
...Que tots els de L'ESQUELLOT li tenim enveja.

...Que altres que no són de L'ESQUELLOT, també.

...Que d'avui en vuit és la setmana entrant.

La terra vallesana és de qui la treballa i
«Terra Vallesana» és de qui no hi treballa.

Verbena?... Revetilla?... L'ESQUELLOT!...

Concurs "L'Esquellot"

Vist el gran número de butlletins rebuts, i a fi de donar facilitats a aquells que encara no hagin pogut emetre el seu vot, havem decidit prorrogar fins el nombre pròxim el tancament del Concurs i donar els resultats definitius.

Molt aviat hi haurà exposats els premis que seran oferts als guanyadors. A votar tot-hom!

El resultat, fins avui, és el següent:

La xicota que té els ulls més bonics: Paquita Vacca, 20 vots; Teresina Canal, 18; Josefina Tàpias, 15; Conxita Quincoces, 14; Mercè Villà, 10; Paquita Borrell, 10; Anita Vila, 8; Maria Garrell, 4; Maria Carrera, 4; Cànida Blasco, 3; Rosa Giralt, 2; Rosa Padró, 2; Conxa Sánchez, 2; Antònia Huguet, 2; Remei Flaquer, 1; Dolors Barbany, 1; Anna Vidal, 1.

La dels llavis més petoners: Maria Iglésies, 20 vots; Ramona Barbany, 17; Rosita Cladellas, 14; Anita Vila, 9; Montserrat Pont, 8; Eulàlia Hèvia, 8; Conxita Quincoces, 6; Mariagna Estrany, 6; Maria Vinyes, 5; Margarida Prades, 5; Francesca Ganduxé, 4; Rafaela Mombiola, 4; Filomena Oliveras, 3; Conxita Casamitjana, 3; Carme Font, 2; Ramona Mitjans, 2; Lluïsa Sánchez, 1.

La de les pantorrilles més ben fetes: Teresina Montaner, 19 vots; Carolina Moret, 18; Gumersinda Ventura, 12; Maria Altimiras, 10; Rosa Gasset, 10; Teresina Canal, 9; Ramona Sala, 7; Esperança Puntès, 6; Victòria Diumaró, 6; Cecília Soler, 5; Francesca Ganduxé, 3; Rosita Padró, 3; Filomena Oliveras, 3; Ramona Mitjans, 1; Carolina Moret, 2; Pilar Garcia, 1; Rita Reus, 1.

El jove més ben plantat: Romàn Aragay, 15 vots; Martí Furcada, 13; Enric Gubern, 10; Josep Jonch, 9; Francesc Cid, 9; Antoni Parera, 8; Joaquim Plana, 8; Josep Saló, 7; Manuel Ortuño, 5; Frederic Casas, 5; Josep M.ª Balet, 5; Francesc Ulldemolins, 4; Carles Sanz, 3; Joan Farnès, 3; Joan Brecha, 3; Ricard Arnan, 3; Jaume Torrents, 2; Miquel Diumaró, 2; Felip Vila, 2; Enric Portí, 2; Josep Gutí, 1; Lluís Boter, 1.

El jove més simpàtic: Esteve Gorchs, 17 vots; Domènec Maynou, 15; Ferran Ortuño, 13; Romàn Aragay, 10; Lluís Torres, 9; Domènec Colomé, 8; Enric Gubern, 8; Ramon Gubern, 7; Joaquim Plana, 6; Esteve Brau, 4; Amadeu Altimiras, 4; Martí Furcada, 4; Ramon Hèvia, 3; Joan Pujadas, 3; Joan Ballada, 2; Manel Carbonell, 1; Josep M.ª Riera, 1; Salvador Guix, 1; Jaume Bachs, 1; Joan Rius, 1.

(Segueixen rebent-se butlletins)

Urbanos... Serenos... Policías...

Pas doble

Pot cantar-se amb música de «¡Tirana!...»

(Cas de que aquesta música no hi vagi prou bé, facilitarem als nostres llegidors permís especial perquè ho puguin cantar amb la tonada que vulguin.)

*Son los guardias,
cuatro urbanos excelentes
con destellos policiacos,
que pasean
la belleza de su cuerpo
mientras trabajan los "cacos".
Sonrisa de venganza lleva impresa,
el rojo de su boca y su chaqueta,
y en sus andares, con gallardía,
van diciendo a la gente:
—Tened confianza. ¡Soy policía!*

*Urbano...
Vete a mitines
y, aplaude
a "nuestro jefe",
y cuando
de la "claque" termines,
sabrás que
unos pobres ladrones
hicieron visitas
con no muy nobles fines.*

*Urbano, querido amigo,
vente conmigo
con tu traje de paisano.
Urbano: porque esta noche
llegan en coche
diez y seis fulanos
que vienen con intenciones
y aspiraciones
de llevarse, creo,
el monumento, la "Porxada", tres faroles.
cuatro colchones y un "Alpha Romeo".*

MARIUS

"Nit de l'amor"

A la senyoreta M. A., de La Garriga

He trobat un altre ambient que no diu amb res amb la literatura banal i pocasolta dels poetes en la nit de Sant Joan, nit d'amor!

Disposat, però, a disfrutar en una nit «de orgia» i de plaer, m'he endinsat al jardí que es frueix de tota la cursileria d'aquestes vetilades. No hi mancaven els quioscos de venda de chatos de manzanilla i churros, l'escenografia dels arbres i el romanticisme de la lluna, amb el seu somriure d'opereta; una orquestrina jazz-hot de joves amb cara esgrogueïda i els mantons de comparsaria de «La Verbena de la Paloma». Dins un mantó, però, he trobat una dona; una dona ideal i bella; una dona fràgil i vincladissa, que m'ha acollit dins la frontera del seu cor de carnícera: Maria!!

L'orquestra interpreta un valz-song melòdic... Per primera vegada oïa les excel·lències del romanticisme!...

Molt aprop de nosaltres deixava entreveure's la platja, amb la seva mar brillant, clara, i amb onades suaus, que semblaven també disfrutar del nostre amor.

El meu smoking negre es confonia amb el seu traje de «soirée»; quan l'agafava per la cintura i l'apretava contra el meu pit; una lligacama, que subjectava el meu mitjó de seda — un mitjó foradat i fastigós — s'escorria inoportunament per la meua cama. Ella, — Maria, — inconscient al que em passava, oïa les meves paraules que, baixet, molt baixet, pronunciava tartamudejant arran d'orella; els seus cabells, uns cabells negres, ondulats i perfumats a Coty, s'introduïen pausadament en el meu nas, produïnt-me unes pessegolles suaus fins que un esternut entremaliat va fer-nos fer una pausa a la nostra agradable declaració.

L'orquestra seguia interpretant el melòdic valz-song i el meu sofriment en el rellisar de la lligacama, seguia també ben pausat els ritmes de la música. El mitjó havia caigut ja damunt de la meua sabata, i arrossegava la lligacama dansant als acords d'aquell interminable vals.

Un taló Lluis XV, d'un bonic peu femení, va desfer el meu neguit. Un ail, sec vaig exclamar, en clavar-se'm la lliga a la pell, acompanyat d'un somriure d'agraïment envers la dama de la meua salvació.

En aquell precís moment finia el ball amb un cop suau del platillo del jazz-band. Un cocktail amb què van obsequiar-nos, va enterbolir-me per complet el cervell i vaig adormir-me a la falda de la meua estimada.

A l'endemà, una carta rosa i perfumada, posada damunt dels meus genolls empolainats, resava: «He reconegut el teu sofriment per culpa del mitjó. No obstant, t'estimo. Maria».

En un recó del jardí jeia impàvida la lligacama de pesseta, responsable del meu neguit i també de la meua sort.

PASSARELL

I Concurs de Tir L'ESQUELLOT

Vist l'èxit assolit pel Concurs de Tirr organitzat per la Societat de Caçadors de Granollers, Palou, Canovelles, Parets, La Roca i sos contorns, nosaltres, aimants de les tirades, no volem ésser menys i per al dia 15 de desembre prop passat tenim urbanitzat un concurs de tir que no costarà cap dur i es podrà veure des d'un palc.

Programa.—Primer: «La Verbena de la Paloma».

Segon: Benedicció, pel senyor Bisbe, de tots els coloms, colomins, colomers i colomassos que es sacrificaran aquell dia.

Immediatament es deixaran anar 2000 coloms, 2000, per anunciar el començament de la 1.ª tirada, de 6 coloms i 3 colomins.

(Dos zeros a l'esquerra no serveixen per res i En Manuel Puntas a l'Esquerra, tampoc.)

Premis.—Primer: Un guàrdia «urbanu», regal de l'Excel·lentíssim Ajuntament republicà.

Segon: Un estoc de sarrons de l'acreditada Armeria d'en Met Escopeter. No responem de les ensarronades.

Tercer: Esplèndida escopeta de canya per a jugar-hi a lladres i matiners.

Preu de matrícula: Batxillerat, 133,33 ptes. : Comerç, 11,85 ptes. : Magisteri, 10,50. (Ail, perdonin; ens creïem que ens anàvem a matricular al Col·legi de 2.ª Ensenyança.) El preu de matrícula és, doncs, el següent:

Socis, 35 pessetes (inclosos els coloms, pa, vi i postres.) No socis, 25 idem, amb dret a portar-se ànecs en lloc de coloms, per a més seguretat en el blanc.

2.ª tirada a 200 coloms.—Entrada per la porta. Handicap. (El senyor Miquel Joseph ja sap el què vol dir.)

Premis.—Primer: Una sumptuosa gàbia de coloms de fabricació local, de l'acreditada casa Cal Garbeller.

Segon: Un joc de bitlles per les successives tirades.

Notes.—En aquesta tirada els coloms seran Iruritas.

—Honrarà la festa el president de l'Associació Protectora d'Animals i Plantes.

—Servei d'armes i ressopons a càrrec de Rafael Prades.

Observacions.—1.ª Els que vulguin pendre-hi part s'inscriuran a la nostra Redacció, després d'acabat el concurs.

2.ª Queda prohibit tirar als coloms abans d'obrir la gàbia.

3.ª Tot colom que surti del límit serà més viu que els altres en no deixar-se plomar.

4.ª El qui encerti cinc «blancos» se li donaran tres «caliquenyos».

5.ª El que no encerti 10 tirs seguits més valdrà que vagi a tirar... un «carru».

6.ª Els senyors tiradors es faran responsables dels danys i perjudicis causats a les indefenses bestioletes.

7.ª El senyor que arribi tard i el que tiri a dret i a tort serà exclòs del tir, car el dit Comitè ho considera un tort.

8.ª Es recomana als sensibles a les emocions que no assisteixin a tan terrible matança.

Perfumeria

* Tots els productes d'aquesta casa es venen en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies

Quines

Essències

Locions

Brillantines

UN PROCES SENSACIONAL

Un redactor de L'ESQUELLOT, disfressat de carlí, logra internar-se al pis d'aquesta societat política, i presència el sensacional procés del senyor Roura

Cent cinc... Cent sis... Cent set esglaons, i una porta pintada de negre amb una reixeta al mig. Em poso la boina vermella de gairell i dono tres copets a la porta. S'ouen sorolls de cadenes i pèndols de rellotge espatllat, amb el tic-tac esgarrifós; un gat negre miola estrepitosament darrera la porta i aquesta s'obre poc a poc a l'impuls d'una mà invisible. Misteri, misteri i més misteri!... Entro poc a poc i em trobo sol en una sala amb un mussol dissecat i una cadira de tres peus, Jo, no sóc jo.

Una espelma llagrimosa il·lumina pobrement l'estança, i una cortina morada al fons impressiona la meua retina. Me'n hi vaig, separo paulatinament els dos panys de roba, i, oh, sorpresa!, allà dins s'està celebrant el sensacional procés que constituïa l'objecte de la meua arriscada visita.

Al fons hi ha els més destacats carlins, que constitueixen la presidència que ha de jutjar l'acusat. A l'esquerra, el que fa el difícil paper de fiscal, i a la dreta, un defensor de la primera volada.

Tots els assistents estan ficats dins d'unes vestes, amb unes caputxes negres i llargues, llargues... Al que actua de defensor li surt un bony a prop del clatell, que em sembla molt és aquell ditxós gra del noi Puntès, i el secretari, que escriu nerviosament tot el que diuen, s'assembla extraordinàriament a l'Estapé. El Jutge, malgrat els esforços que he fet, no l'he pogut descobrir per les aparences exteriors. L'acusat, com que diferentment de tots els assistents, no porta la caputxa, per la calva pelada i brillant endevino la d'En Roura.

Comencen cantant un ritual cerimoniós, i el que actua de president toca una campaneta per donar començament al sensacional procés. I aquest comença pel començament, és clar.

El que actua de secretari—que hem quedat que s'assembla a l'Estapé—llegeix l'acusació, dient que hom culpa el processat d'haver anat a contar al Sr. Rector que un capellà soci de l'entitat freqüenta aquesta, tot i que la pastoral del bisbat li ho prohibeix taxativament, i que, en conseqüència, es va a celebrar el procés per a aplicar-li la sanció corresponent, si de les proves en surt culpable.

Comença l'interrogatori.

El jutge pregunta a l'acusat què feia el 27 de Març, a les quatre de la tarda, i l'acusat contesta que rentava plats.

El jutge pregunta a l'acusat què feia el 19 d'Abril, a les quatre de la tarda, i l'acusat contesta que rentava plats.

El jutge pregunta a l'acusat què feia el 22 de Maig, a les quatre de la tarda, i l'acusat contesta que rentava plats.

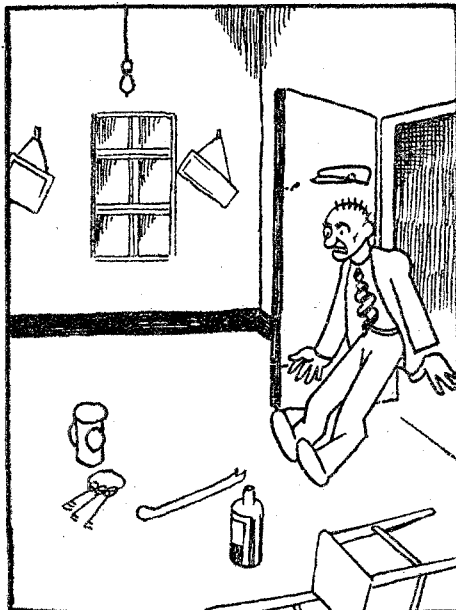
Intervé el fiscal, dient que l'acusat és innocent, i l'advocat defensor sosté que no.

Sorgeixen noves discussions i s'arriba a l'acord de que va ésser el fill del campaner el que va descobrir-ho; però com que el Tribunal s'ha reunit

per a castigar, castiguen l'acusat senyor Roura amb la pena de passar-lo per la pedra... de l'Encant. (No la de l'Indústria del Moble).

Un fort picament de mans *corona* (està clar, com que són monàrquics) la sentència donada; es donen visques al Rei, a la Família i a la Propietat; entonen novament aquell càntic misteriós del principi, i el Tribunal es retira.

S'ha acabat el procés. Torno a trucar la porta i la mateixa mà misteriosa l'obra; corro escales avall, perdo la boina vermella que m'havia posat i m'apunto aquesta sensacional informació.

El bon granollerí que es troba amb el pis més net que una patena.

—Ai, caram! Es veu que ha tornat a haver-hi un altre miting d'Acció Republicana Catalana.

XANGUET

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA

ASSEGURANCES DE VIDA, DOTS

RENDES VITALÍCIES

Delegat en aquest Partit: Don M. Anglés Vilella : Granollers

Plaça d'Angel Guimerà, 6

Parlant amb En Pagès

Centre Catòlic.— Amb motiu de que el senyor Sant Vicents de Paul, celebrava el centenari de la inauguració del Centre Catòlic, diumenge prop passat se li va ocórrer de fer parlar una colla d'oradors locals i forasters. Sabem que el senyor Puig només va dir quatre pareuletes, que entusiasmareu la concurrència, perquè cada parauleta durà mitja hora. A les nou va començar la funció, titulada «Fortunato», que va assolir un èxit molt a «fortunato».

Majestic.— Estàvem convençuts de que les pel·lícules eren fetes de cel·luloide, però després d'haver nos gastat 1'25 ptes. per a veure «Damas de Presidio», «Con el frac de otro» i «El Príncipe Gondolero», podem assegurar que són fetes de llauna.

La Alhambra.— El dia de la vetlla de Sant Joan es posà en escena el conegut drama «Solitud». La representació va ésser tan verídica, que es vegeren obligats a tancar les portes, perquè a La Unió Liberal havien esgotat les localitats.

Orfeó Triangular.— Els cantaires d'aquesta societat han donat l'espectacle més gran de la seva vida, en una sala quadrada de Saragossa. Malgrat la forma rectangular de la sala, fou molt comentada la formació triangular de la massa coral, i és que els «maños» ignoraven la forma triangular en que estan acostumats a assajar els nostres orfeonistes.

Casino.— Ens fem ressò de la nota publicada a «La Gralla» referent a la visita que pensa fer nos per la Festa Major la simpàtica estel del cinema Lillian Harvey. Sabem que aquesta visita l'organitza el dit periòdic, el qual procurarà fer li fer unes exhibicions de danses exòtiques a l'Institut de la Dona que balla i reballa L'Harmonia.

Serà una sessió «La Gralla», i augurem el mateix fatiguer èxit que el de la vinguda del senyor «Topaze».

LOS PREVISORES DEL PORVENIR

Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150

Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers: FRANCESC PORTA : Prim, 31

Primer Concurs de «L'Esquellot»

La xicoteta que té els ulls més bonics

és .....

La dels llavis més petoners

és .....

La de les pantorrilles més ben fetes

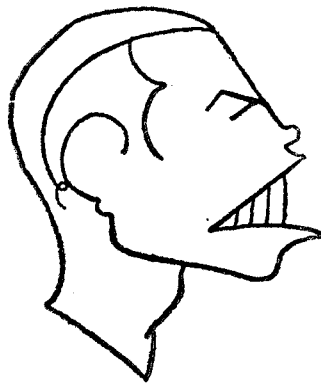
és .....

El jove més simpàtic

és .....

El més ben plantat

és .....

—La volta a Catalunya— ens diu el nostre amic—va començar en mig de l'entusiasme dels seixanta nou corredors que esperaven veure amb espectació qui es classificaria a l'últim lloc. Del vencedor no se'n preocupava ningú, perquè tots els *cronistas competentes* havien assegurat rodonament que el primer lloc el guanyaria en Canyardo, i, com tothom sap,

aquest minyó ens va fer figa tot just començada la cursa i ens va deixar a la misèria tots els nacionals. Una altra vegada aquesta colla de pronosticadors de secà han de procurar no fer planxes.

—¿...?

—Res de trencament de màquina. En Canyardo, en Demysere i companys de fatigues varen fer figa, i ho diem ben clar, perquè en Bovet se'ls va escabullir, deixant los amb un pam i mig de nas.

—¿...?

—Allò va ésser fantàstic. Aquesta colla d'italians—Bovet, Morelli, Marchisio i Gromo—duien una mena d'entrenador *pio bufone que una ragatza* (ja he après una mica l'italià). Aquell senyor els feia patir molta gana, puix dela que per trobar-se el cos en forma, l'estòmac havia de *restare bóto*. El dia que vàrem arribar a Tortosa no els va deixar menjar més que un platet de sopes d'ail i un ou passat per aigua a cada ú i el dematí, abans de formar, mitja presa de xocolata i un got d'aigua de Carabanya. Nosaltres, com que no dúiem cap entrenador, ens vàrem atipar com uns homes grans i en lloc de córrer, ens anava més bé el jeure. Tot seguit que ens varen donar el senyal de guillar cap a Reus, en Bovet ens va desaparèixer a una velocitat mínima de dos cents quilòmetres. Com que tots vàrem veure allò de la Carabanya que el seu *entrenadore* li va endossar, creiem que el xicot anava depressa per fer alguna feina privada i particular i vàrem creure que ja el trobaríem pel camí. Pobrets de nosaltres! Aquella *pinta* que li havia fet empassar la purga, arribat a Mora es va fer arreglar un coci de macarrons i els va acondicionar darrera de l'auto ben enformatjats i al seu costat una ampolla *di vino de Chianti* Bovet, en veure aquell parament i amb la gana que duia, va sortir disparat, seguint l'auto, que a tres cents per hora guillava cap a Reus, i, apropant-se tant com podia, amb una mà anava agafant els macarrons i el vi, i així va arribar a la ciutat d'en Prim tres dies abans que nosaltres i tip de *macaroni*.

—¿...?

—D'aquesta forma no es pot córrer. A un corredor que li diuen Flores li varen pispar les dugues rodes de la màquina a la fonda. A en Tudela un rodet de fil i els elàstics i a mi uns mitjons que duia per fer goig els vespres. Però, no obstant, ja podeu anunciar que l'any que ve En Pagès tornarà a córrer la Volta de Catalunya.

Teva... meva... i goll!...

Els minyons del país de can Jorba ens varen deixar guanyar per un gol a zero, i amb aquests dos punts més hem quedat classificats per l'ingrés al grup A.

Els de Girona, *¡por fin!*, també s'han classificat, venent el Sans per un a zero.

El partit va ésser *el no va más; la caraba, o la tragedia de la civilització*

L'equip sansenc *au grand complet* jeu en diferents hospitals i clíniques de la capital, car els més invencibles del món els varen obsequiar *sonoro* i contundentment.

Els de Reus no varen voler ésser menys que els giro-nins i passaren el nostre equip per la pedra i pel *gayato*. Visca l'esport! L'equip de la immortal ciutat i el de can Prim nosaltres els lligaríem d'esquena a esquena i els confinaríem a Villa Cisneros, a Bata o al Senegal.

Segons el diagnòstic dels doctors que varen assistir els nostres jugadors, les lesions que pateixen són les següents:

- En Sala, l'espina a la misèria.
- En Colomer, símptomes de tífcia blava.
- En Sans, l'hipocondri a can Pistracs.
- En Lluch, l'os de l'esquena trencat.
- En Garí, un peu amb *occipucios* esgarrifosos.
- En Guix, una cama a la funerala.
- En Lladó, l'Argemí, en Rfé i en Vila, una mena de *sonnolencia aguda verbenesca y sanjuanessa*.
- I en Mateu, glàndules opaques a la vista.

***

El partit a benefici del malaguanyat ex-equipier granollerí Blai, que varen jugar els *veteranos* i els de la reserva local el varen guanyar els primers pel resultat de tres gols a un. En Saló va fer de porter, de mig centre, d'àrbitre i de capità de lluita.

Els de l'Atletisme varen fer experiments de llançament de pedretes i balins, amb saltets i cabrioles per sobre i sota d'un bastiment col·locat *ad hoc* al costat de les «sales de rebre» del terreny de joc, delectant els espectadors amb la seva essència i els perfums delicats de l'esmentat i reconfortable lloc.

L'assemblea del Granollers S. C.

Segurament cap dels nostres llegidors no haurà presenciat cap sessió de les Corts Constituents. Nosaltres, com que tampoc no hi hem assistit, els donarem una ressenya de la que va celebrar el Granollers S. C. a la sala de La Unió Liberal *previo pago* de 50 leandras per a les despeses il·luminàries a la junta de l'esmentada societat.

En los pasillos

La sessió era anunciada per a les nou del vespre i a dos quarts de deu hom comentava que el senyor Bofill no fos a la presidència. Molts deien que com que a ell varen fer-lo president sense socis, aquests podien fer la reunió sense president.

La Sessió

A les nou i trenta-tres minuts el senyor Bofill ocupa la presidència, junt amb tots els membres del Consell Directiu *En escaños y tribunas* menys animació que quan va venir En Kan, Kin, Kon i més de la que hi ha quan vénen en Borràs o En Martori.

FRANCESC ABELLÓ

Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

Granollers
Doctor Robert, 3
Alfons IV (Wilson), 69
Condestable Portugal, 20

Barcelona
Tantarantana, 8
Telèfon 10792
Sta. Eugènia, 14 (Gràcia)

L'acta de la sessió anterior i els nous càrrecs directius són aprovats per aclamació (això de nous és un dir, car el *Maño* i l'*Obrero* tornen a enxufar-se).

En Bosch i en Carbó, que representen els agraris, discuteixen si la quota ha d'ésser de quatre o de cinc *pelas* al mes, aprovant se per unanimitat la de quatre *pelas* amb noranta nou cèntims i mig amb l'obstrucció del senyor Benvingut. Alonso i Galleda, que durant tota la sessió fa de *jabalí* com En Pérez Madrigal.

El noi Pintasol, que fa de Balbonín, durant tot l'acte interromp les discussions i per últim diu als de la junta, vis a vis, que tots són unes «pepes» i que de futbol no hi entenen ni un pebrot, puix que són uns ineptes i uns dolents (Ovació).

Finalment el senyor Xiol, delegat del Club, fa un parlament detallat de la seva actuació i ens fa saber que el grup A el pròxim campionat el jugaran quaranta clubs, i que el Barça i l'Espanyol no volen fer-se amb pobres.

L'AIGUADER

PISPA D'OR.—No, senyor; per ara el Partit Catalanista Republicà no pensa fer cap míting. Sentim molt que no li donguin altra oportunitat de demostrar les seves aptituds.

LLADRE GOT.—Atengui's al queix diem al senyor Pispà. Tingui en compte, però, que si veuen anunciat algun míting de la Lliga, poden venir amb tota tranquil·litat, puix que es tracta de la mateixa empresa, i per tant, la policia estarà complint el seu deure en el saló de festes.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Els exquisits i recomanats

YOGHOURT I KEFIR

DANONE

d'elaboració diària, rebuts a primera hora del matí

podreu adquirir-los
en les següents cases

Eleteria de Joan Clavera

Plaça d'Àngel Guimerà, 26

Farmàcia de Sebastià Rahola

Carrer de Prim, 23

Farmàcia de Josep Marimón

Carrer Dr. Robert, 12 i 12 bis

Farmàcia d'Artur Gasset

Carrer d'Anselm Clavé, 33

Eleteria de Francesc Mañé

Plaça del Capità Ostáriz, 1

Antiga Farmàcia Huguet

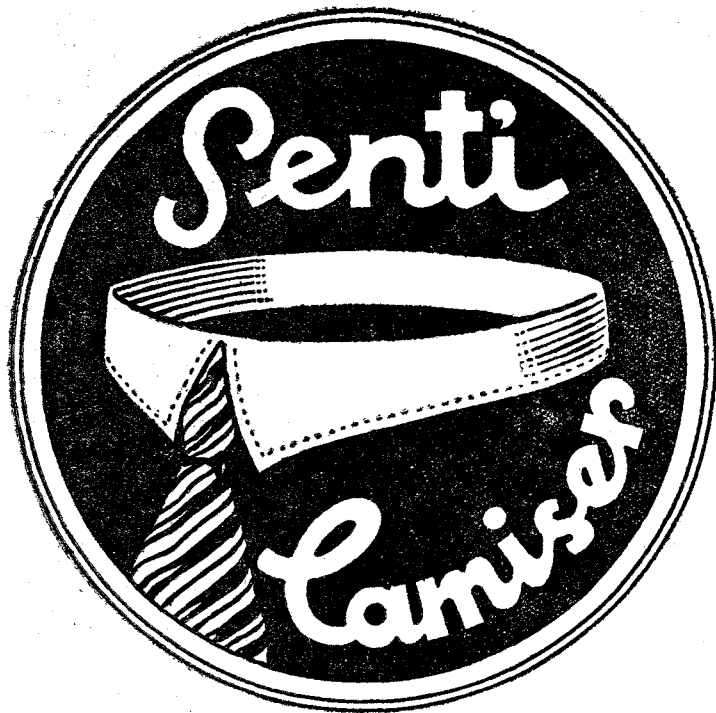
Plaça del Bestiar, 8 i 10

Granja de Julià Ribas

Carrer de Prim, 104

Les Novelats

Camiseria i Corbateria

Clavé, 8

Granollers

Anís

Picanyol

Es el millor

Francesc Ventura

Granollers

FRANCESC BALET

FABRICA DE TEIXITS

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

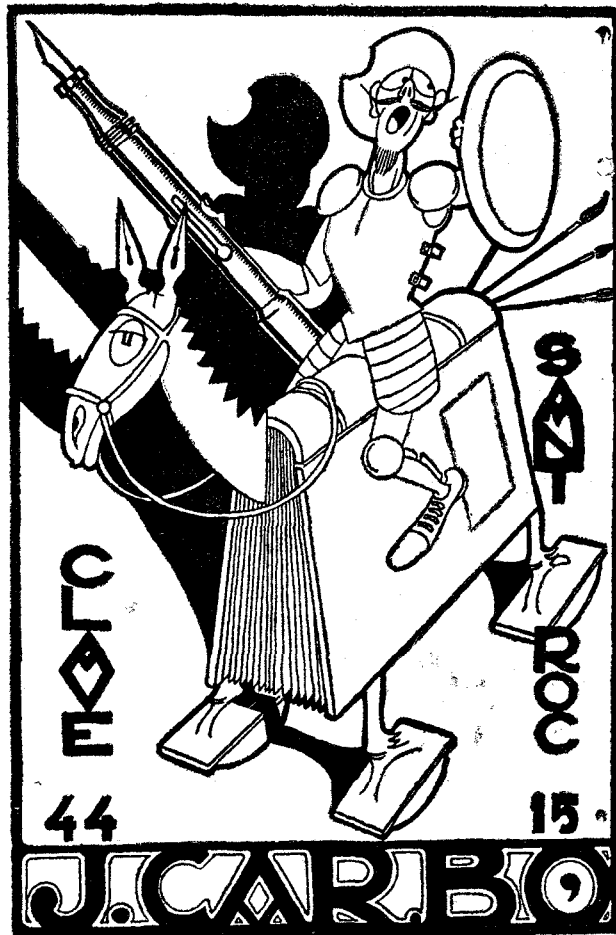
Telefon 202

¿Un poder decisivo?

Existe un poder en el ser humano que se llama
MAGNETISMO
por medio del cual V. puede conseguir

Radiar su pensamiento : Penetrar el sentir de los demás
Descubrir tesoros ocultos : Conquistar el amor de la
mujer : Llegar al corazón del hombre : Conocer sus
días y horas propicias : Obtener riquezas

Informes gratis a quien se interese por alguno de estos conocimientos
Escribir al Apartado, n.º 4 / SABADELL

**anissats
licors
vins**

**VENDES
AL
DETALL**

PRIM. 9:11
GRANOLLERS

**MARIO
ALTIMIRAS**

Estudi L'Esquellot

JOIERIA

OPTICA

STUDI L'ESQUELLOT

RODORÉDA

SASTRERIA

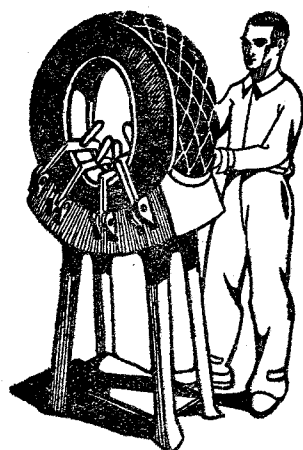
Granollers

P. REPUBLICA núm. 5

STUDI L'ESQUELLOT

FARRAS

Garatge Baulenas

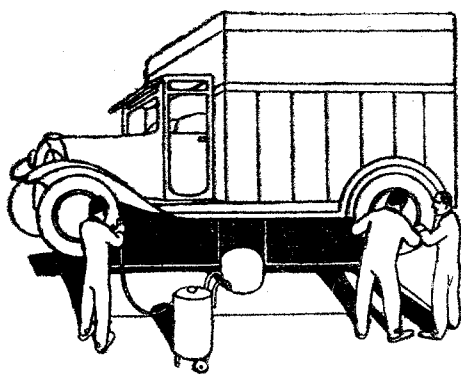

El més important

**Reparacions Mecàniques i Elèctriques
de l'Automòbil**

Servei tècnic i pràctic
dirigit i executat pels
mateixos propieta-
ris, procedents de fà-
briques d'automòbils

***Pràctica
Perfecció
Rapidesa***

en el productor...

Es tradueixen en

***Estalvi
per al client***

Recauxutatge i Vulcanització diària
Engrassament a pressió : Rentat d'autos des de 2 ptes.
Pintura al Vernís i a la Nitro-celulosa
Distribuïts aquests treballs en seccions independents

Carroceries ● Planxisteria ● Tapisseria

Prim, 174

Granollers

Telèfon 86

